

Hlas od Jordánu

informátor římskokatolických farností

Morkovice, Pačlavice a Prasklice

15. NEDĚLE V MEZIDOBÍ 14. ČERVENCE 2019

Je strhující slyšet, jak Ježíš využije pokus znalce Zákona Pána zaskočit. Kristus nepřestal mít na paměti, že reaguje na otázku: „Co mám dělat, abych dostal věčný život?“, kterou znalec Zákona doplnil příkazem: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Zvláštní je, že Pán na konci podobenství položí otázku: „Kdo jednal jako bližní?“ nikoli: „Je raněný náš bližní?“ Bližním je označen ten, kdo jedná! „Můj bližní“ je především ten, kdo nabízí své srdce a to bez rozdílu, zda je „jiný“, „cizí“, „divný“. Ježíš nejprve nechal posluchače prožít si zoufalou situaci raněného, aby pochopili, jak zásadní je, aby mu nějaký bližní pomohl. Milovat bližního znamená především přijmout nabízenou lásku, i když dotyčný nezapadá do našich představ, stylu a znalostí. Ježíš na konci dialogu říká: „Jdi a jednej také tak“ a nechá otevřené, že to platí pro zraněného, který zakusil lásku Samaritána, i na Samaritána, který jedná.

1. čt. Dt 30,10-14 - Mojžíš činí poslední shrnutí celého učení Tóry a zároveň volá lid k rozhodnutí, zda toto učení přijme. Ocitáme se v okamžiku slavnostního slibu.

Žalm 69* odp. **Hleďte, ubožáci, Hospodina, a pookřejete v srdci.**

2. čt. - Kol 1,15-20 – hymnus obsahuje řadu zásadních konstatování – kým Ježíš je a jakou roli hraje v naší víře. Tento text lze přirovnat k vyznání víry prvních křesťanů.

Evangelium - Lk 10,25-37 - Otázka je stále stejná: Jak to udělat, abychom dostali život věčný? Nato přichází náš příběh

BOHOSLUŽBY OD 14. DO 21. ČERVENCE 2019

14. července	Prasklice	7:30	Mše svatá
14. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Pačlavice	9:00	Mše svatá
	Morkovice	10:30	Za + duše dárců a dobrodinců
pondělí 15. července sv. Bonaventury	Morkovice	8:00	Za Jiřího Skřítka, dvoje rodiče a požehnání pro živou rodinu
úterý 16. července	---	---	
středa 17. července	---	---	
čtvrtek 18. července	Prasklice Morkovice	18:00 18:00	<i>Bohoslužba slova</i> <i>adore</i>
pátek 19. července	---	---	
sobota 20. července	---	---	
21. července	Prasklice	7:30	Mše svatá
16. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Pačlavice	9:00	Za + duše dárců a dobrodinců
	Morkovice	10:30	Za Boženu Urbanovu, manžela a za živou a + rodinu

Ohlášky: V pátek od 19:00 budou na faře hry. 17.7. koupaliště v Morkovicích (Tereza Shromáždilová), 24.7. Paddleboardy ve Spytihněvi (Kateřina Holásková), 31.7. Olomouc a okolí (Kateřina Holásková, Tereza Shromáždilová). Děkuji vám všem, kteří jste si udělali čas a jeli na včerejší prosebnou pouť do Olomouce. Od úterý do soboty budu mimo farnost, pro službu kněze se můžete obrátit na pana faráře P. Jana Kuliška do Rataj tel. 733 741 270

V tomto týdnu bude na faře v Pačlavicích křesťanské společenství **Víra a Světlo** z Brna. Je to společenství, kde se setkávají lidi s postižením, jejich rodiny a přátelé. A protože jsou v naší farnosti, tak nás pozvali na společné setkání ve čtvrtek 18.7. od cca 18:30 na faru do Pačlavic na večerní grilování/opékání špekáčků.

Ježíš praví těmto učedníkům: „**Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň**“.

Tato Ježíšova prosba má trvalou platnost. Stále musíme prosit „Pána žně“, tedy Boha Otce, aby poslal dělníky za prací na své pole, jímž je svět. A každý z nás tak musí činit s otevřeným srdcem, v misionářském postoji. Naše modlitba se nesmí omezovat pouze na naše nedostatky a potřeby. Modlitba je vskutku křesťanská tehdy, má-li také univerzální rozměr. Když Ježíš rozesílá dvaasedmdesát učedníků, dává jim přesné pokyny, které vystihují základní rysy jejich poslání. Nejprve vybízí: *modlete se*; na druhém místě říká: *jděte*; a potom: *nenoste měšec ani mošnu...*; říkejte: „*Pokoj tomuto domu*“... *zůstaňte v tom domě...Nepřecházejte z domu do domu; uzdravujte nemocné a říkejte jim: „Přiblížilo se k vám Boží království“*. A pokud vás nepřijmou, *vyjděte do jeho ulic a rozlučte se*. Tyto imperativy ukazují, že poslání se zakládá na modlitbě, že je putující, že si žádá vnitřní svobodu a chudobu, že přináší pokoj a uzdravení, znamená blízkosti Božího království, že není proselytismem, nýbrž hlásáním a svědectvím, a že vyžaduje také upřímnost a evangelní svobodu odejít, s poukazem na odpovědnost těch, kdo odmítli poselství spásy, avšak bez odsuzování a zlořečení.

Pokud je poslání církve prožíváno takto, charakterizuje ho radost: „Dvaasedmdesát učedníků se vrátilo s radostí“, poznamenává evangelista. Nejde o pomíjivou radost, plynoucí z úspěšné mise, naopak, je to radost zakořeněná v příslibu, že – jak praví Ježíš – „vaše jména jsou zapsána v nebi“. Tímto výrazem tedy míní vnitřní a nezničitelnou radost, jež má původ ve vědomí, že jsme byli Bohem povoláni k následování jeho Syna. Je to radost z toho, že jsme jeho učedníci. Každý z nás může myslet na jméno, které dostal v den křtu: toto jméno je „zapsáno v nebi“, v srdci Boha Otce. A právě radost z tohoto daru činí z každého učedníka misionáře, člověka, který kráčí v tovaryštvu Pána Ježíše, který se od Něho učí bezesbytku se nasazovat pro druhé, ve svobodě od sebe a svého majetku. *(papež František)*

